

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2017/11

Jézus mondja:

*„Aki szomjazik, jöjjön
hozzám és igyék.”*

Jn 7:37

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Az elmúlt hetekben különös hangsúllyal foglalkoztunk keresztyén küldetésünk egyik legfontosabb feladatával, a tanítványvá tétellel.

Missziói felkészülésünket három vasárnapi igehirdetés is segítette. Szept. 17-én, 24-én és okt. 1-én a fél 9-es istentiszteleteket a hagyományos rend szerint tartottuk Bertha Zoltán, Gyatyel Péter és Püskiné Szécsi Judit lelkészek szolgálatával. Ismerősöket, barátokat, családtagokat, érdeklődőket a fél 11-es istentiszteletekre hívogattunk, a lelkipásztor által írt levéllel is.

A Jézushoz hívogató – András-szolgálat – három vasárnapján az elmúlt másfél évtizedben felnőttként megtért és konfirmált, több mint 200 testvérünk közül többen is szolgáltak imádsággal, igeolvasással, és személyes vallomások hangzottak el útkeresésükről, hitre jutásukról, gyülekezethez tartozásuk örömről.

Püski Lajos igeszolgálatával hívott a Krisztus által való új élet melletti döntésre. Közreműködött Nagy Csaba orgonán és pianínón, az ifis zenekar, valamint kamarakórusunk.

A kiosztott lapokon lévő imádság elmondásával felelni lehetett a megszólításra, és segítséget lehetett kérni a lelki fejlődéshez.

Az „Emlékeztető önmagának” pontjai segíthettek döntéseinkben.

Az október elején indult Bibliaiskolában pedig megalapozható az igeismeret és a hit.

A bizonyágtételeket és igehirdetéseket szerkesztve közöljük. A teljes anyag megtalálható honlapunkon:

www.refnagyerdo.hu

(Szerk.)

Szeptember 17-én, a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással **Dr. Tóth Enikő**, imádsággal **Diviánszky Ákos** szolgált. *Lelki útkereséséről, megtéréséről Gáspár Ildikó beszélt.*

A Ján 7,37-39 alapján Püski Lajos hirdette az isteni szeretet jóhírét.

Kedves Barátom!

Hogyan telnek napjaid? Tanulás, munka, rohanás, versengés? Házasság, család, esetleg magány? Örömek, eredmények, anyagiak, csalódás, sodródás? Ennyi lenne az élet célja, értelme, tartalma? A többre, jobbra való vágyódás ott van mindenkiben. Bizonyára benned is van ilyen szomjúság.

A kínálat egykor és ma. Bibliai történetünk hátterében az egyiptomi szabadság, pusztai vándorlásban kapott manna, kősziklából fakadó vízre való ünnepi megemlékezés van. A Bethesda tavától vitték fel szép vallásos menetben a vizet a templomba. Az ünnepi hangulat, cselekmény vajon kielégítette a megfáradt embereket?

Egy sivatagi történet szerint egy fiú lemaradva a csoporttól eltévedt, és hamarosan kimerülten vízért sóhajtozott. Arra ment egy orvos, megvizsgálta, és ezt mondta: Ne felejtse el, hogy egy egészséges szervezetnek napi két liter vízre van szüksége. Ez kell neked is, majd tovább ment.

Egy vegyész is arra járt, és elmagyarázta a szomjazónak a H₂O szerkezetét, majd ő is elment.

Harmadikként egy pap érkezett, és elmondta, hogy tulajdonképpen az ivóvíz lelki dolgot, az örökélet forrását jelképezi. Egy részeg kezében pálinkás üveggel

Szomjazik a lélek

érkezett, és váltig bizonygatta, hogy a szesz lényegesen jobb, mint a víz.

A fiú ott maradt szomjasan, és gyöngülő hangon még mindig vízért sóhajtott.

A részizgazságok, vagy a diktatúra kreált ünnepei, napjaink fesztiváljainak sokasága változatosság lehet a rohanásban, de csak ideiglenes élményt, pótléket tudnak adni. A hiányérzet mégis megmarad! Van valami, valaki jobb?

Van jobb! Van valami, valaki jobb! Igaza van Jézusnak, amikor azt mondta, hogy: „Boldogok, akik szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek.” Teremtőjére szomjazik valójában a teremtett ember. Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és kiáltott! Talán Neked is az utolsó nagy lehetőség ma van. Jézusra figyelj, mert Neked mondja!

Jöjj, jövő vasárnap is, hogy:

- vágyakozásod megelégtítesse.
- Jézusnál keresd életed igazi értelmét!
- Tested vízre, lelked az Úrra szomjazik.
- Ne elégedj meg átmeneti élményekkel, részizgazságokkal!

- Jézus örömet, békességet, éltető vizet kínál Neked!

Ámen!

Dr. Tóth Enikő igeolvasással, Diviánszky Ákos imádsággal szolgált

Valaki odahúzott

Gáspár Ildikó bizonyosságot tett

Gyerekkoromban szüleim nem voltak templomba járók, így én sem. Most látom csak igazán, milyen fontos a szülői példa, milyen sokat tud alakítani a gyermekeink jellemén. De erről később szeretnék beszélni.

40 éves koromig nem történt semmi sem a hitem terén. Az életemben annál inkább: elvégeztem az egyetemet, férjhez mentem, született három gyermekem, férjem révén sokat tartózkodtam külföldön, és minden ment a maga gyönyörű szép útján. Egyedüli elfoglaltságom a gyerekek voltak, a férjem és a háztartás. Imádtam kisgyerekek anyukájának lenni. Teljesen lekötöttem magam, nem foglalkoztam a jó Istennel, az élet miértjével, csak habzoltam az életet, kiélveztem a gyerekeim minden mozdulatát, nap mint nap gyönyörködtem bennük.

Negyven éves voltam, amikor a legkisebbik gyermekem 8 éves lett, és kezdett egyre önállóbb lenni. A másik két gyermekem idősebb volt, úgyhogy velük még kevesebbet kellett foglalkoznom. Nagyon nehezen éltem meg, hogy már nem volt annyira feltétlenül szükségük rám. Fokozatosan üresedni kezdett az életem, amit

eddig betöltötték a gyermekeim. Fejemhez kaptam: Úristen, negyven vagyok, eddig mindig csak előre néztem, célokkal, és most hogyan tovább? Már nem vagyok fiatal, nem kell házat és családalapítást tervezni, ezeken már mind túl vagyok, de akkor mi a következő cél?

Egyik nap arra ébredtem, hogy hevesen dobog a szívem és szédülök, nagyon rosszul éreztem magam. Miután ez napokig eltartott, elmentem az orvoshoz, aki mindenféle kivizsgálásra elküldött, de nem talált semmit, és kijelentette, hogy ez pánikbetegség. Sose hallottam erről eddig. Közben nem javult az állapotom: nap mint nap nagy pulzusszám és mély depresszió. Elkezdtem jógázni, kipróbáltam sportokat, még az akupunktúrát is. Ezek mind ideig-óráig hatottak, de hosszabb távon nem. Tudtam, hogy az ok, amiért ez történik velem, nem oldódott meg. Mélyebbre kell ásnom.

És akkor történt meg velem a csoda. Magam sem tudom, hogyan, de ennek a templomnak a padjában találtam magam egyik vasárnap. Mintha valaki odahúzott volna engem. Ennyi év távlatából sem tudom, hogyan történt ez meg velem. A templomot magát már ismertem, mert a gyermekeim nyári hittanra jártak előbb az óvoda, aztán az iskola révén, de én csak elhoztam, és hazavittem őket. És persze kikérdeztem őket, hogy mi történt ott, mit csináltak, de még mindig nem fordult meg a fejemben, hogy esetleg én is bemenjek a felnőttekhez.

De, hogy visszatérjek a történetemhez, amikor először beültem a padba 40 évesen, határozottan emlékszem rá, hogy egy nagyot dobbant a szívem: otthon éreztem magam. Ehhez hasonló otthonra találás él-

ményt soha, sehol sem éreztem. Már nem emlékszem, miről szólt az istentisztelet, de arra igen, hogy megbékélve és megelégedetten mentem haza, mint aki megtalálta, amit a jógán és más helyeken keresett. A hovatartozás élményt, hogy van az életemnek egy nagyobb és mélyebb tartalma. A napi rutin és a megüresedett hétköznapi automatizmusán túl ott van egy Úr, az én Uram, aki örül, hogy visszakapott engem, akinek egyedi és megismételhetetlen vagyok, és úgy szeret engem, ahogy ő megteremtett. Úgy éreztem, mint most is, hogy ő az életem ura, akivel együtt kelek és fekszem, akihez reggel először és este utoljára szólok, meghálálva azt a sok jót, amivel eddig elhalmozott. És aki a sok aggódásomra is mindig csak azt a választ adja, hogy ne aggódj, csak higgy.

Elkezdtem bibliaórákra járni és konfirmáltam. Barátokra is találtam, akik lelki társak lettek. Akikkel megbeszélem örömeimet és gondjaimat. Már ötször voltam a nyári hittantáborban.

A legnagyobbik lányom is elkezdett ezen az úton járni, aki azóta csoportvezető lett itt a gyülekezetben belül.

Nekem nincs annál szebb dolog a világon, mint vele együtt végighallgatni az ígét vasárnaponként, és utána megosztani gondolatainkat. A kisebbik, 14 éves lányom is jár a gyülekezetbe, és látom, hogy az ő életében is milyen változást hozott a Szentlélek munkája, és remélem, meg is marad ebben a hitben.

Ezt az örömhírt szeretném átadni mindannyiútoknak, főleg az érdeklődőknek, hogy ez a kis gyülekezet olyan hovatartozás- és biztonságélményt nyújt, olyan megnyugvást, amit egyik pszichés pirula sem.

Gáspár Ildikó

Szeptember 24-én, a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással **Fésűs Lilla** imádsággal **Fésűs Péter** szolgált. *Lelki útkereséséről, megtéréséről Balázs Attila beszélt. A Ján 7,37-39 alapján Püski Lajos hirdette az isteni szeretet jóhírét.*

Kedves Barátom!

Ki szomjas most? Talán jól bereggeliztél, vagy gyalog jöttél és megszomjaztál... Gyere bátran! Itt, az úrasztalán ki van készítve sok pohárban a friss víz. Jöjj és igyál! Talán szokatlan a templomban, az istentiszteleten ez a lehetőség? Neked van idekészítve. Talán szégyelled, hogy megszomjaztál...? Mit mondanak mások?... Gyere!... Örülök, hogy néhányan vették a bátorságot, és így felüdültek a friss víz által.

Egykor a jeruzsálemi templomban az ünnepeken Jézus is így hívta magához az ünneplő és mégis szomjazó életeteket.

Hogy vagy? Munka, öröm, gond... – többre szomjazol? Kevés a sokféle, ma is felkínált részizgagság, elmélet, fesztivál? Jézus a múltra való emlékezésből és a messiási jövő várásából a jelenbe helyezi az ünnepet.

Az Úr ma Hozzád szól! Ő ismeri gondjaidat, kérdéseidet, múltó örömeidet és vágyaidat. Szól most az írott Ige, a Szentírás által. Megszólít a hirdetett ige, a prédikáció által is. Nem általában szól, hanem Neked mondja! „Ma, ha az Ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket!”

Jöjjön hozzám! Nem valamikre, hanem Valakire van igazán szükséged. A teremtmény – vagy tudja már, vagy még nem, de – a Teremtője után vágyako-

zik valójában. Jézus nem követel, nem szabályokat állít, hanem ajándékozni akar. Merj még ma mozdulni! Tedd félre félelmeidet, szégyenedet, rossz szokásaidat! Fogadd el, vedd át a felkínált ajándékodat!

„... és igyék!” A forrás mellett ne halj szomjan. Még mindig sok pohárban van víz itt, az asztalon. Nem csodálni, vagy csodálkozni kell, hanem inni belőle. Az Úr nem megy el melletted kioktatva, néhány okos mondatot mondva, hanem önmagát adja. Fogadd el szeretetét! A gyógyszer is csak akkor hat, ha hittel bevesszük. Ne légy olyan, mint akiről a Példabeszédek könyve ezt mondja: „Belenyújtja a rest a kezét a tálba, de már szájához nem viszi.”

Jézus az éltető víz! Fogadd el így, általa Isten éltető szeretetét! Engedd, hogy belülről hasson: éltessen, átformáljon, megújítson, békességet árásson. Az Úr, amit elkezdett, szeretné folytatni benned, ezért bátran keress meg, hogy így segítséget kaphass!

Amen!

Balázs Attila bizonyosságot tett

Az Úr adta nekem

Balázs Attila vagyok, foglalkozásomat tekintve katona, egy Szabolcs megyei faluból, Nyírbogátról származom, egy teljesen átlagos család második fiúgyermekéként. Nem születtem hívő, keresztyén családba, de rendszeresen jártunk templomba, minden húsvétkor és karácsonykor.

Életem első egy-két évtizede is átlagos mederben folyt, iskola, szórakozás, illetve az otthoni munkában való segédkezés: földjeink voltak, állatokat tartottunk. Mivel ez számomra egysíkúnak tűnt, így az örömet, a szükséges lelki pluszt a csavargásban, focizásban és a különböző élvezeti cikkek nagymértékű fogyasztásában próbáltam megtalálni, általában nem túl sok sikerrel. Ez a fajta hozzáállás meg is hozta a maga gyümölcsét – pánikzavar, evési nehézségek – minden emberben csak az ellenséget láttam. A lelkem mélyén éreztem, hogy nagyon nincs rendben, de úgy gondoltam, hogy nekem jogom van. Mivel nem születtem hívő családba, így ezen az úton nem is tudtam kapaszkodót, lelki támaszt kapni. Azt persze mondták, hogy javuljak már meg, ehhez amúgy sem kell templomba járni. Egyébként is, nem térdre kell ereszkedni az Úr előtt a nehéz időben, hanem kihúzni magunkat.

Életem következő nagy szakasza a húszas éveim eleje, amikor is beléptem a seregbe. Ha lehet azt mondani, itt még távolabb kerültem hittől, Istentől.

Így továbbra is abban a mederben folyt az életem, hogy ha jól mentek a dolgaim, az természetes volt, ha nem, akkor elsőnek az Urat vettem elő, hogy miért is nem segít. A büszkeségem, az „én irányítom az életemet, és persze mindenki mást is” hozzáállás, nem segített abban, hogy az Úrral közelebbi kapcsolatba kerüljek.

És ezek után mégis, hogy találkoztam vele? Úgy gondolom, az Úrnak nagyon is jó a humorérzéke, és gondolta, hogy az én megtérésemhez rögtön nem is egy, hanem legalább kettő meghatározó dolog kell.

Először is: Megismerkedtem életem párjával, aki ekkor már régóta járt a gyülekezetbe, sokat is mesélt róla, hogy mi és hogyan is történik ott valójában. Meghagyta számomra a döntés felelősségét, hogy megyek-e vele a gyülekezetbe vagy sem. Persze folyamatosan őrlődtem, de ekkor még sehogy sem tudtam rávenni magamat, hogy elmenjek. De hiszen se egy imát, se egy éneket nem ismerek, mondtam, amúgy is különb vagyok én ott mindenkinél, miért is menjek? De az Úr terve már kész volt, jött a második dolog: egyik alkalommal a párom, amikor hazajött, szólt, hogy gyülekezeti foci torna lesz, és meghívtak.

És hogy mit adott az ÚR nekem?

Ahhoz, hogy szeressenek, nem kell másnak mutatkoznom, mint aki vagyok.

Az, hogy problémáim mindig lesznek, de kapok hozzájuk elegendő erőt, hogy megoldjam őket.

Hogy hirdessem, és elmondjam családomnak, ismerőseimnek, hogy mennyire szeret az Úr.

Azt, hogy mindennek elrendelt ideje van, őt nem sürgethetem.

Mindennap hálát adhatok azért, amim van, és aki vagyok.

Azt, hogy családot adott nekem, és szerethetem őket.

Azt, hogy mindennap felkelhetek és élek!

Azt, hogy elmondhatom mindennap: az Úr jó és szeretete végtelen.

„A gyülekezet kórház a bűnösöknek, és nem hotel a szenteknek.”

Szomjúhozóból túlcserdülő

Október 1-jén, a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással Pál Ágnes, imádsággal Pál Endre szolgált. Lelki útkereséséről, megtéréséről Kozák Tamás beszélt. A Ján 7,37-39 alapján Püski Lajos hirdette az isteni szeretet jóhírét.

Kedves Barátom!

Miért legyen jó nekem? Mindenki van bizonyos hiányérzet. Vagy beismeri, vagy nem. A részizagságok bőséges kínálata azonban nem tudja igazán megelégtíteni életünk szomjúságát.

Miért legyen sikeres, jó, áldásos az én életem? Azért, mert megérdemlem, gondolják némelyek. Mások szerint jogom van hozzá, sőt ez nekem jár! Azért legyen jó nekem, mert ez az Úr akarata?! De hogyan lehet jó nekem?

Nézzünk szembe a valósággal! Sokan, önző módon csak maguknak akarják a jót. Jézus így jellemzi az embert: „gonosz létekre tudtok ajándékot adni gyermekeiteknek”. Igaza van akkor is, amikor azt mondja, hogy a „szívből származnak a gonosz gondolatok.” Máskor viszont kénytelen volt a Mester figyelmeztetni saját tanítványait is, hogy: „nem tudjátok, milyen lélek lakik bennetek.” Hogyan szólhatnánk jót, gonosz létünkre? Honnan tudhatnánk egyáltalán, hogy mi a jó nekünk? Vágyakozunk ugyan arra, ami jó nekünk, de, bizony, nem birtokoljuk ezt az ismeretet sem.

Meggazdagító isteni ígéret tehát az, amikor Jézus nekünk is azt mondja, hogy: „aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék.” A bűnbocsátó kegyelem, mint éltető víz, megújít, feltölt az Úr szeretetével, akaratával, bölcsességével. Túlcserdülhet bőséges szeretete szívünkben a Lélek

által. Bensőnkben élő víznek folyamai ömölhetnek szavak és cselekedetek formájában. Ahogyan a próféta látomásában leírta, hogy a templomból éltető, gyógyító víz árad, általa gyógyul, tisztul az élet. Ahogyan az öreg kútról szóló versben olvashatjuk:

„Az öreg kút csendesen adja
Vizét... így telik minden napja.
... Csak adni? Terhet is jelenthet.
Jó kút, nem érzed ezt a terhet?
Belenézek... tükre rám ragyog:
„Hiszen a forrás nem én vagyok,
Árad belém! Csak továbbadom
Tisztán, vidáman és szabadon.”

Hogyan lehet valóban jó nekem is?

Akkor lehet jó nekem is, ha általam másoknak is jó lesz. Mindehhez pedig az szükséges, hogy:

- a kegyelmet elfogadva higgy Jézusban,
 - engedd, hogy Lelke megújítson, feltöltjön,
 - tartozz az Úrhoz és népéhez,
 - igazodj a bibliai üzenethez!
- Így lehet szomjazó életed túlcserdülő, másokat is meggazdagítóvá. Áraszd tovább a kapott bocsánatot, békét, szeretetet, reményt, mert így küldetésedet betöltve jó lesz neked is. Ámen!

Pál Ágnes igét olvasott, Pál Endre imádkozott

Jó helyen vagyok

Kozák Tamás bizonysgot tett

Kozák Tamás vagyok, 42 éves, feleséggel közel 20 éve járunk a Nagyerdei Gyülekezetbe, és immár három gyermekünkkel és édesanyámmal együtt valljuk magunkat ide tartozónak.

Mivel kiskorom óta hiszem az Isten létezését, nem hitre jutásomról, inkább hitbeli fejlődésemről szeretnék bizonysgot tenni, és arról, hogy milyen vargabetűt kellett leírnom, hogy megtaláljam ezt a közösséget.

15 éves koromtól hét éven át egy másik, teljesen más gyülekezetbe jártam. A rendszerváltás után minden, ami „amerikai” volt, az különleges, csábító hatással bírt egy tinédzserre, és ebben én sem voltam kivétel. Engem is megszólítottak azok a jól szituált, 19 éves amerikai misszionáriusok, akik járták Debrecen utcáit, és a nővéremmel együtt elkezdtünk a Mormon gyülekezetbe járni. Tetszett az „amerikai feeling”, a nyelvtanulás, a fiatalos stílus, az énekek, és közösségre, barátokra is találtam az akkor formálódó gyülekezetben. De ahogy teltek az évek, és egyre komolyabban olvastam a Bibliát, éreztem, hogy fokozatosan sok minden megváltozik a

hittemmel kapcsolatban, és egyre kevésbé éreztem magam odaillőnek.

Utólag visszagondolva nem bánom, hogy oda jártam, nem volt ez elfecsérelt idő, úgy gondolom, hogy ha „Isten országát” nézzük abban sok „város” van, és a „városok” lehetnek különbözőek, és ezek mind „Isten országának” részei... mindaddig, amíg az üzenet nem tér el a lényegtől, Jézustól és a vele való kapcsolatunktól.

Időközben egy barátommal együtt eljártunk csütörtök délutánoként felekezetfüggetlen angol nyelvű bibliakörökbe az Ady gimnázium anyanyelvi tanáraihoz, akik a szolgálati lakásukban láttak vendéggül bennünket, nagyon kedvesen, rengeteg szeretettel – és sok finom süteménnyel –, cseppet sem kérdezősködve, vagy ítélkezve azon, hogy ki melyik gyülekezetből jön. Tanítottak bennünket, 8-10 fiatalt, hétről hétre, tisztán csak a Bibliából és semmi másból.

Szívtam magamba a számomra új tanításokat, hogy „nincs egyetlen igaz egyház”, hogy egyetlen nagy keresztyén egyház van, és, hogy nem a szervezet, az egyházhoz tartozás, a templom, de főleg nem a cselekedeteink által kerülünk közelebb Istenhez, hanem egyedül csak Jézus Krisztus elfogadása által: **hit által, kegyelemből.**

Ez nekem akkor nagyon új volt, eddig nekem nem ezt tanították, sem gyermekkoromban a húsvéti misén sem a „saját gyülekezetemben”. Idővel kedvenceimmé váltak Jézus azon gyógyításai, ahogy a bénát, beteget, vakot, vagy akár halottat észrevette, felemelte, meggyógyította, feltámasztotta, és főleg azon mondatai, melyek ezt támasztják alá. Aláhúztam a Bibliámban az olyan mondatokat, hogy

»„menj, a hited megtartott téged”, „a te lányod meggyógyult”, „Lázár feltámad», megfogott a jobb lator története, ahol elég volt egyszer, bűnősként odafordulnia Jézushoz, és ő minden további kérdészködés és ítékezés nélkül elfogadta őt. Nem a cselekedetek által, csupán kegyelemből, az elfogadásból, hit által. Egyszerre voltam felszabadult és megzavarodott, össze voltam törve, mert úgy éreztem, meghasonlottam, mert tudtam, hogy ez az igazság, és az a gyülekezeti tanítás, ahova addig jártam, az nem a lényegről beszél, és nem ezt tanítja.

Később Zefirelli Názáreti Jézus c. filmje, és abban is a tékozló fiú történetének elmesélése, Máté, a vámszedő házában, egy újabb pont volt, mely megerősített abban, hogy ez az igaz tanítás, ezt kell követnem, de hogy hogyan, azt persze még nem tudtam.

Időközben faltam Gyökössy Endre, Cseri Kálmán református lelkészek, illetve Reisinger János igehirdetéseit, könyveit, és töretlenül jártam a független bibliáórákra.

Természetesen mindennek meg is lett a következménye a „saját” gyülekezetemben. Kilógtam a sorból, és nem értettem, hogy miért nem fogadják el Gyökössy Endre *Kézfogás* c. füzetét, mikor megpróbáltam odaadni valakinek.

Pár év alatt eljutottam oda, sokadmagammal, hogy tovább kell lépnünk, mert ott túl sok volt az eltérés a Biblia központi üzenetétől.

Időközben megnősültem, és újdonsült feleségemmel gyülekezetet kezdtünk keresni magunknak. Több helyen is megfordultunk, volt, ahol megfogott a

fiatalos zene stílusa, de valahogy Püski Lajos Tiszteletes Úr személye és ez a gyülekezet volt az, ahol gyökeret tudtunk eresztetni. Természetesen kritikusan hallgattam, hogy mi szól a szószékről, „Sola Scriptura”, azaz csakis a Szentírás?

Közel 20 éve a Nagyerdei Gyülekezethez tartozunk, de eddig nem kellett csalódnom. Természetesen az Isten még egy tanítást tartogatott számomra: évekkel később, a Bibliaiskolában szembesültem azzal, hogy mennyi mindent nem tudtam, vagy rosszul tudtam a Bibliából.

Idén ismét óriási megerősítést kaptam, hogy jó helyen vagyok: az összetartozásunk napján szó szerint kőbe vésette a gyülekezet, és olyan helyre helyezték el, hogy mindenki, akár az utcáról is jól láthassa, hogy „Kegyelemből van üdvösségetek, hit által”. Talán másnak nem jelent olyan sokat az a három kő és a bele vésett öt szó, mint nekem. Ezért az öt szóért és, hogy jelentését megértsem, előbb magamban, majd előző gyülekezetemmel közel hét évig küzdöttem. Számomra ennél jobb és nagyobb bizonyítéka annak, hogy itt jó helyen vagyok a családommal, nem lehet.

Püski Lajos lelkész igét hirdetett

Imádságaim

Egy-egy igehirdetésre az alábbi imádságokkal válaszolhattunk. Ha tudsz vele azonosulni, ezt te is megteheted.

1. Szomjazik a lélek

Istenem, köszönöm az életemet. Te ismered örömeimet, gondjaimat, tévedéseimet és csalódásaimat is.

A világ rohanása és múlt örömei nem elégtették meg életemet. Lelkem szomjazik, és valami többre vágyik. Rájöttem, hogy a választ nem a mulandóban kell keresni, hanem Tenálad. Hozzád jövök Istenem. Segíts meg, hogy nálad megtaláljam életem igazi értelmét! Ámen!

2. Jöjj és igyál!

Hálát adok Istenem, hogy szomjazó életemet most megszólítottad, és magadhoz hívtad.

Uram megvallom, hogy eddig az igazi örömet csak tárgyokban, embereken kerestem, és nem találtam meg. Köszönöm, hogy hozzád jöhetek, mert te önmagaddal akarsz megajándékozni, hogy nálad megtaláljam az élet értelmét, és így örömem, békességem legyen. Uram, rád bízom magamat, szomjazó életemnek te légy a gazdája! Ámen!

3. Szomjúhozóból túlcserélődök

Köszönöm Istenem, hogy nálad van az igazi élet forrása. Hálát adok, hogy magadhoz hívtál, és Krisztusért megbocsátottál nekem is, ezért már hozzád tartozhatok. Lelked által segíts meg, hogy igéd élővíz folyamaként felfrissítse naponként lelkemet. Szeretném a Tőled kapott áldásokat másoknak is tovább adni. Ámen!

Emlékeztető önmagamnak

Isten megszólító szeretete válaszdra vár. Jelöld be magadnak amiben már döntöttél!

A következő döntéseket hoztam:

- Felülvizsgálom eddigi életfelfogásomat, értékrendemet.
- Elhatároztam, hogy változtatok életemen.
- Érdekel a Szentírás, ezért részt veszek a Bibliaiskola előadásain.
- Isten segítségét kérve elmondtam a lapon lévő imádságot.
- Lelki fejlődésemhez címemet megadva kérem a lelkipásztorok segítségét.
- Másoknak is beszélek a mai napról, döntéseimről.

Segítsen Isten ezek megvalósításában!

Templomban

Fésűs Lilla: igelovás, Fésűs Péter: imádság

Zenekar

Kamarakórus

Érdeklődők istentiszteletein szolgáltak

10 éve felnőttként konfirmáltak találkozója

Családi délután

Ifjsek a budapesti Hillsong koncert előtt

„Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei...” (Ef 5,1)

Hírek

- ♦ Gyülekezeti **női nap** lesz november 18-án.
- ♦ **Presbiterjelöltek bemutatása** november 19-én az istentiszteleteken.
- ♦ **Presbiterválasztás** november 26-án, mindkét istentisztelet utáni órában.
- ♦ November 25-én a **Filmklub** tartja alkalmát 5 órától.
- ♦ **Családi délután** lesz adventi koszorúkészítéssel november 26-án 3 órától.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek: Kenézy Kórház – 511-7771/1943; **Klinika** – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

Imádkozzunk: ♦ idősekért, ♦ vallásos neveltetést nem kapottakért, ♦ helyüket nem találókért.

Gyülekezeti hétvége

a nagyerdei református templomban
november 9 – 11. csütörtök - szombat 5 órakor

Cél: a hívő ember tanítása

„**Újuljatok meg lelketekben és elmétekben!**” (Ef 4,23)

Csütörtök:

Péntek:

Szombat:

A megújulás dinamikája

Folyamatosság és megújulás

Új kezdet és megújulás

Előadók: Püski Dániel és Püski Lajos

Vasárnap fél 9 és fél 11:

Úrvacsorás istentisztelet

A másfél órás alkalmak rendje: áhítat, előadás, beszélgetés.

Növekedjete az Isten megismerésében!” (Kol 1,10)

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Tördelés: Bene Lászlóné

Nyomda: Litográfia

Készült 600 példányban

25. évfolyam 11. szám

Megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma:

11738008-20012917

Gyülekezeti honlapunk címe:

www.refnagyerdo.hu